

Kupujte nejlepší MOUKU

Požádejte vždy vašeho groceristu o nejlepší druhy mouky

*Little Hatchet
Boss
Cassino
Golden Bell-žitná*

HLAVNÍ JEDNATELÉ

W. J. CINEK

5212-14 jižní 24. ulice,
SOUTH SIDE, - - OMAHA

Krmivo pro drůbež a dobytek.

Nejstarší obchod toho druhu na jižní straně města.

RYCHLÁ DOPRAVA!

TEL. SOUTH 1397

Vlastenci a přátelé SVOBODY!

V této vážné době nezapomínejte svých milých, již se vzdálili a životy své nasadili pro vlast a svobodu.

Počtete je nějakým památným dárkem. Odporujeme zvláště novomodní náramkové hodinky, jež jsou velmi výhodné pro vojáky. Rovněž naše vyhlášené hodinky Illinois nejsou s jinými k porovnání. Jiné výhodné dárky jako kamenové nebo pečutní prsteny, závěsky, řetízky, manšetové knoflíky a podobné předměty.

Pro dámy

Velký výběr dámských hodinek, návesy (La Vallier) nejnovějších vzorků. Diamantové nebo kamenové prsteny a jiné rozmanité šperky.

Správy hodinek a klenotů se vykonávají levně a zaručeně.

Rytí jmen na šperkách u nás koupených zdarma.

Karel Bělohlávek

Klenotník-Hodinář-Zlatník

2412 N ulice — So. Side, Omaha.

Ručíme Vám, že naše cechy Vás uspokojí. Venkovním objednávkám věnována nejlepší péče. Píšte si o ceník.

kali; bude to tak zcela správně. A už učiní Čechové své nepřátelské kodáky a došlouny své samostatnosti, pak společně se Slováci budou tvořit devítimilioný národ, který v Evropě bude ještě něco znamenat. Potom i Slováci budou s hrostí o sobě říkat: Jsme Češi!

Jak zahynuly české pluky

Z Kijevskeho "Čechoslovana."

Zradili... Zradili je, zároveň s oněmi ruskými částmi, které zapoměly své povinnosti; vydali na rozsápání nepříteli lidí, kteří opomenou všechno, ve jménu slovanské věci šli na frontu, aby obětovali svůj život, ale aby ho neobětovali bezúčelně.

Kdo zradil? Rusští vojáci? Ne... Ne, to už nebyli ruští vojáci. Byli to jen zrádci, zapomenutí na stud! Jak se to stalo? Tak prostě a tak rychle, jako by vše bylo seřádné dle taktovky nevidomého dirigenta. Čechové, něčeho nepodezíraje, stáli nedaleko fronty na oddechu. Odděch tento byl jim nutný, protože nesli na svých bedrech společně s udatnými prapory tíhu postupu 19. června.

Tehdy vrhli se jako lvi na Němce, pouze pláští zakrývali nepřátelské drátové překrady, vylezli po těchto improvizovaných mostech a strašnou pro Němce vlnou vlekali se do nepřátelských okopů. Již tehdy Čechové, zvláště starý český pluk, utrpěli veliké ztráty. Rakušané dokonce nazvali postup v polovině června "českým postupem na rakouské frontě." Takovýto nápis nalezen ve "Vossische Ztg." odebrané rakouským zajatcům.

zároveň i oni nepřátelé, nemohli nepřiznat, že chápou, že Čechové bojují, čeho se domáhají.

České pluky, stojící na oddechu, byly již hotovy na první příkaz vystoupit, kam bude třeba.

Ale přišly strašné dny zrady, a že se sřítlo.

Zpráva o tom, že v armádě se děje něco nedobrého, přimslí k tomu. Bylo rozhodnuto vyjasnit stav věci. Iac události přikvácely se závratnou rychlostí.

Bylo možno mysliti jen na spásu, ba i na to bylo již pozdě.

Projeli kozáci s voláním:

— Čechové, zachraňte se, zradili nás!

Z fronty i z boků treskly výstřely. Co bylo činiti?

V záchvatu zoufalství a hněvu, zatínuvše bolestné zuby, vrhli se Čechové ku předu, jen ne nazpět!

Leč co mohou vykonati nejzoufalejší hrdinové, je-li nepřítel několikrát silnější?

Nadešel hrozný okamžik. Čechové se bili jako lvi, zapomenutí na všechno.

Jenom na jedno pamatovali:

— Nevzdávejte se Němci živými...

N. pluk byl obklíčen... Vzdání se do zajetí nelze, vždyť Čechové se zapřísahali nevzdávati se, jsou zajatci a od Němců mohli čekati jen šibenice.

A důstojníci si prostřelovali lebky, vojáci házeli si pod nohy granáty.

Hynuli slovanští lvové, hynuli smrti heroů.

A zrádci granátníci tou dobou odcházel z fronty.

Jen kozáci, zalévající se krví, bránili se a po soudružsku vytahovali z německých řad zesláblé a raněné Čechy.

Prapor starého českého pluku, posvěcený již na počátku války v Kijevě, jen tak tak že se podařilo staricému praporečnicku J. Hejdukovi uvěztí na automobilu.

Co se stalo s praporem N. pluku, není ještě známo. Říkají, že ho zničili sami Čechové, jen aby se nedostal Němcům.

Zbytky Čechů došli z Tarnopolu. Zde se tři pluky sebral se sotva prapor. (Na vysvětlenou uvádíme z bezpečného pramene, že Čechů ualézalo se v boji už 13. června jen

asi 3 tisíce, nyní pak bylo jich následkem ztrát a četných dovolavejších seslábiým dobrovolníkům ještě mnohem méně, při rychlém ústupu pak se jeden pluk rozptýlil, takže jeho mužstvo nedošlo současně k Tarnopolu. Čelkové ztráty na ústupu, počítaje v to raněné, z valné části boje, nejsou asi o mnoho větší, než 19. června. Zjištěno také, že všechny plukovní prapory se nalézají v štábu brigády, jejíž záložní části jsou netkané. (Pozn. red.)

A myslíte, že klesli na mysl, že oslábnuvše početně, oslábili i morálně?

Nikdy! Vidouce, že nepřítel nemá kdo zadržeti, obrátili se a společně s kozáky hrstka Čechů hnala tlupy triumfujících Němců nazad na několik verst.

A za tohoto postupu Davida proti Goliášovi uzerli Čechové hrozně obrazy.

— Viděli jsme, vypravuje český střelec, raněný v těchto bojích, co učinili Němci s nemohými našimi zajatci, kteří už nemohli sami ukončiti svůj život.

Dobíjeli je.

Němci pověsili na jednom místě tři Čechy a větve stromu.

— Ale pomstili jsme své bratry.

Měli jsme zajaté Němce, donutili jsme je sejmouti mrtvoly, pohrbili je a potom byli Němci pověšeni na těchto stromech.

Óko za oko!

Tak nešťastnými nás učinili sami Němci.

— Jsem kulturní člověk — dí vypravující — jsem učitelem, ale necítil jsem sebe menší lítosti, když Němci lynuli.

Vyprávění raněného Čecha činí otřásající dojem — ne sice oněmi hrůzami, jichž je plná každá věta vypravujícího, nýbrž nadšením, kterým je proniknut.

— Zbyla nás hrstka, ale budeme bojovati do posledního. Budeme bojovati, pokud nás nezamění jiní!

— Němci budou pykati za boje pod Tarnopolem!

My dosáhneme úspěchu!

Slyšíte, malodumí — to nemluvil člověk týlu, ale voják s rozdrčenou rukou, voják, nalézající se v cízi zemi, pokojný český nástet,

jenž se přeměnil v reka, aby dosáhl svobody pro své děti, pro děti celých Čech.

Rusové skloúte se před památkou padlých českých vojínů, kteří hájili i vaši svobodu i vaši vlast!

JAK BYLI ČECHOVÉ DRUHDY VZDĚLANÍ.

Báseňských výtvorů měl náš národ hojnost i za dob nejstarších, a prvotně byly psány veršem i spisy poučné, z nichž zejména vyniká Dalimilova Česká kronika veršovaná. Prostomluvnou proslavil se Tomáš ze Štútného, který napsal krajanům řadu poučných spisů, a Ondřej z Dubé knihu starého pána z Rožberka a Výklad na právo zemské. Sice psávali vzdělaní čeští nejdříve latinsky, ale záhy rozmožil se počet mužů, kteří jali se psati mluvnou mateřskou. Také spisy úřední bývaly za nejstarší doby latinské; teprve za posledních Přemyslovců a za panovníka z rodu Lucemburského psaly se německy. Leč i zde proklesl si jazyk český záhy cestu.

Také jiná umění pokračovala. Sochařství a řezbařství vykazují tak dokonalé výkony, že podnes vzbuzují podiv. V městech českých znamenité rozkvetlo zlatnictví. Již za Přemysla Otakara II. byl v Praze cech zlatníkův, a dvůr královský skvěl se hojností zlatých a stříbrných nádob a klenotů.

I české malířství se zvelebovalo

a stálo na takové výši, že ani Vlachové nemají z těch dob výtečnějších památek.

Rovněž v řemeslech a průmyslu znamenitě vynikali starí Čechové; nástroje řezací, pražské a českolipské kamnářství, sladovníctví, plátenictví, soukennictví a sklářství docházelo uznání a hojného odbytu v cizině. V celé střední Evropě nebylo za panování Karlova lepšího řemeslníka nad české.

Také skladba jazyková stále se třibila a zdokonalovala, až za Rudolfa II. dosáhla největší hladkosti a ohebnosti. Velikou zásluhu o řeč a písemnictví české získala si tenkrát Jednota Bratrská, jež značně rozšířila knihtiskařství a vydala památnou Bibli králickou. Lépe než básnictví světskému dařilo se básnictví duchovnímu; zvláště sestavovány byly nádherné kancionály.

Dějepis vykazuje spisů nejvíce a největších, o čem má přední zásluhu Daniel Adam z Veleslavína, narozený v Praze r. 1546. Snažil se o to, aby užitečné vědomosti staly se majetkem každého člověka. Nejen sám spisoval knihy, nýbrž i eizi opravoval a maje zařizem tiskárnu, také knihy ty vydával. Proto těšil se veliké vážnosti a stál v čele českého písemnictví koncem XVI. století, takže tehdejší věk dle něho jest nazván Veleslavínským. Zemřel r. 1599. Dále prosluli v tomto oboru Václav Hájek z Libočan, Jan Blahoslav, Václav Březan, Dačický z Heslova a Karel Starší ze Zerotína, jenž se na

rodil r. 1564 v Brandýse nad Orlicí. Nabyl vědomostí doma i v cizině, cestoval po světě a všiml si všeho, čeho bylo lze užiti ku zvelebení vlasti. Vynikl i udatností ve válece s Turky a stal se posléze nejvyšším úředníkem Moravy. Byl i výtečným spisovatelem a bohatě podporoval vše, co směřovalo zvelebení náš jazyk a rozšíření vzdělanost. Zemřel v Přerově r. 1636.

V zeměpisce pracoval zvláště Sigmund z Puchova.

V přírodopise dařilo se hlavně rostlinopisu. Tadeáš Hájek z Hájku přeložil a doplnil latinský herbář Mathiolův, a v témž odvětví pokračoval Adam Zaluzanský ze Zálužan.

Něco anglického v Praze.

Sedm Angličanů zastavilo se na Eliščině mostě a micky prohlíželi sobě přes zábradlí jez. Chodící, neznající příčiny, zastavovali se také, tak že musel policejní strážník zakročiti a obezrenstvo rozhládněti. Když se potom strážník Angličanů tázal, proč s mostu koukali, odpověděli títo, že mají radost z toho, že v Praze nalezi i něco anglického — a sice Yes a proto že si ten jez prohlédli.

Pravý pulec.

Fotograf: "Tak, slečinko. A teď vezměte tento román do ruky a tvařte se, jako byste četla." Pulec: "Nemáte tu jinou knihu? Já nesním romány dosud čísti!"

Vojína česko-slovenské armády návrat do osvobozené vlasti.